

Leven in de Goddelijke Wil – Vlaanderen

augustus 2015

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

IVde INTERNATIONALE CONGRES te CORATO 'KERK IN DE GODDELIJKE WIL'

*teksten uit het begeleidend boekje
van de FAKKELTOCHT
gehouden op de 150ste verjaardag
van de geboorte van LUISA PICCARRETA
van de CHIESA MATRICE naar de CHIESA SANTA MARIA GRECA
DEEL 2 (teksten Paus Benedictus XVI)*

1ste statie: de Chiesa Matrice

(waar Luisa Piccarreta werd gedoopt, 23 april 1865)

In zijn toespraak tot de parochiepriesters van Rome (18 februari 2010) sprak Paus Benedictus XVI deze woorden:

"We weten dat in de proloog van het Johannesevangelie de Mensheid van Jezus 'de tent van God' wordt genoemd (Jo 1,14). Hier schiep God zelf Zijn verblijfplaats in de wereld. En deze tent is op hetzelfde moment zowel op aarde als in de hemel gezien dit Sacrament, dit offer, altijd onder ons wordt opgedragen en altijd tot aan de troon van de genade reikt, in de tegenwoordigheid van God. Hier is het ware Jeruzalem, tegelijk hemels en aards - de tent, die het lichaam is van God - die als een verrezen Lichaam altijd een lichaam blijft en de mensheid omarmt. En tezelfdertijd, als een verrezen lichaam, verenigt het ons met God. En wij priesters zijn geroepen bedienaren te zijn van dit grote Mysterie, in het Sacrament en in het leven."

2de statie: Via Murge 10 (nu Via Castel del Monte)

(waar Luisa Piccarreta werd geboren)

uit de Catechese gegeven door Benedictus XVI tijdens de Algemene Audiëntie van 1 februari 2012:

"De heilige Maximus de Belijder zegt dat sinds het ogenblik van de schepping van man en vrouw, de menselijke wil gericht is op de Goddelijke en dat de menselijke wil, juist in het 'ja' aan God, geheel vrij is en zijn verwezenlijking vindt. Helaas, door de zonde is dit 'ja' aan God het tegendeel geworden: Adam en Eva dachten dat het 'nee' aan God het hoogtepunt van vrijheid, de volheid van zijn was..."

uit de preek gegeven door Paus Benedictus XVI tot de Romeinse clerus op 18 februari 2010:

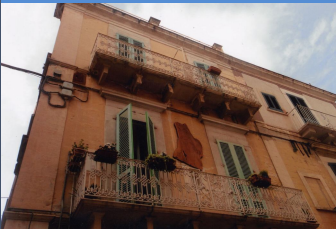
"God schiep ons en we zijn onszelf indien we voldoen aan Zijn Wil. Enkel op die manier treden wij binnen in de waarheid van ons zijn en zijn we niet langer vervreemd. Integendeel, de vervreemding vindt juist plaats bij het uit de Wil van God treden, gezien we zo de bestemming van ons zijn verlaten. We zijn niet langer onszelf en vallen in de leegte."

uit de Encycliek Deus Caritas Est, Paus Benedictus XVI, nr 17

"De liefdesgeschiedenis van God en mens bestaat erin dat dit gemeenschappelijke willen groeit in het gemeenschappelijk denken en voelen en zo ons willen en de Wil van God steeds meer samenvallen. Dan is de Wil van God geen vreemde wil meer voor mij, die mij door geboden van buitenaf wordt opgelegd, maar mijn eigen wil, op grond van het besef dat God inderdaad dichter bij mij is dan ik bij mijzelf kan zijn. Dan groeit de overgave aan God en wordt God onze vreugde."

3de statie: Via Luisa Piccarreta

(waar Luisa Piccarreta het Boek van de Hemel schreef)

In de Algemene Audiëntie van 1 februari 2012 belichtte Paus Benedictus XVI het aspect van de gehoorzaamheid aan de Wil van God:

"Elke dag vragen wij de Heer in het gebed van het Onze Vader: "Uw wil geschiede op aarde als in de hemel" (Mt 6,10). Wij erkennen dus dat er een wil is van God en dat de "aarde" alleen de "hemel" wordt, de plaats waar liefde, goedheid, waarheid en Goddelijke schoonheid aanwezig zijn indien Gods wil er verwezenlijkt wordt. En dat is ook belangrijk in ons gebed: wij moeten leren meer op de Goddelijke Voorzienigheid te rekenen, aan God de kracht te vragen uit onszelf te treden om Hem opnieuw ons 'ja' te zeggen, om voor Hem te herhalen 'Uw wil geschiede', om onze wil gelijkvormig te maken aan de Zijne."

4de statie: Via Maddalena 20

(waar Luisa Piccarreta stierf op 4 maart 1947)

terug Paus Benedictus XVI tot de Romeinse clerus op 18 februari 2010:

"Tijdens het bidden in de Hof van Olijven, 'Niet Mijn Wil maar Uw Wil', vatte Jezus het hele proces samen van Zijn leven wat het brengen was van het natuurlijke menselijke leven in het Goddelijke leven en op die manier de mens omvormen.

Dit is de vergoddelijking van de mens en dus zijn verlossing. Gods Wil is immers niet een wil die zich buiten ons zijn bevindt, maar de creatieve wil zelf, de plaats waar we onze ware identiteit vinden. Met betrekking tot het gebed van Jezus zegt de auteur van de brief aan de Hebreëën dat Jezus luidop bad, met roepen en tranen tot God die Hem kon redden van de dood. En om Zijn complete verlatenheid werd Hij verhoord. Hier zouden we willen zeggen: 'Neen, dat is niet waar, Hij werd niet verhoord, Hij stierf.' Wat betekent dit 'verhoord zijn', ondanks het Kruis? 'Hij werd verhoord' betekent in de diepste zin: 'Hij was gered van de dood', maar niet op het moment - op dat moment - maar voor altijd in de Verrijzenis. Het echte antwoord van God op het gebed om verlost te zijn van de dood is de Verrijzenis. En de mensheid is verlost van de dood precies in de Verrijzenis die de ware heling is van ons lijden, het verschrikkelijke mysterie van de dood. Op het Kruis is Jezus verheven boven de gehele aarde en trekt de aarde naar Zich. De ware, Goddelijke glorie van God verschijnt wie de hele weg naar het Kruis liefheeft en zo de dood omvormt en de Verrijzenis creëert."

5de statie: Chiesa Santa Maria Greca

(waar Luisa Piccarreta is begraven)

uit de Catechese gegeven door Benedictus XVI op 1 februari 2012:

"In Getsemane, nodigt Jezus Petrus, Jakobus en Johannes uit om dichterbij Hem te blijven. Het zijn de leerlingen die Hij geroepen had om bij Hem te zijn op de berg van de transfiguratie... Het gaat daar om een ruimtelijke nabijheid, om een vraag naar solidariteit op het ogenblik waarop Hij Zijn dood voelt naderen. Maar het is vooral een nabijheid in het gebed om uit te drukken dat zij enigerwijze op Hem afgestemd zijn op het ogenblik dat Hij zich voorbereidt om ten einde toe de Wil van de Vader te vervullen. En het is een uitnodiging tot elke leerling om Hem op de kruisweg te volgen..."

De woorden die Jezus richt tot de leerlingen, die Hij tijdens Zijn gebed in Getsemane dicht bij Hem wil, brengen de angst aan het licht die Hij in dit 'nu' voelt. Hij ervaart de uiterste diepe eenzaamheid juist op het ogenblik waarop Gods plan zich verwezenlijkt. In deze angst van Jezus wordt iedere verschrikking weergegeven die de mens ervaart ten overstaan van zijn eigen dood... Jezus besluit Zijn gebed met: "Maar toch: niet wat Ik maar wat Gij wilt".

Op de Olijfberg brengt Hij de menselijke wil terug tot een totaal 'JA' aan God. In Hem wordt de natuurlijke wil volledig geïntegreerd in de oriëntatie die de Goddelijke Persoon hem geeft. Jezus beleeft Zijn bestaan vanuit de kern van Zijn Persoon: Zijn Zoon van God zijn. Zijn menselijke wil wordt binnengesloten in het Ik van de Zoon, die zich totaal overgeeft aan de Vader. Zo zegt Jezus ons dat de mens zijn ware grootheid bereikt, 'goddelijk' wordt, alleen door zijn wil in overeenstemming te brengen met die van God. Slechts door uit zichzelf te treden, alleen in het 'ja' aan God, wordt het Plan van God met de mens gerealiseerd: de ware mens ontstaat als hij zijn menselijke wil overdraagt in de Goddelijke Wil."

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
9031 Drongen*